

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

RAVENZWART

Een tragedie voor adolescenten

door

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2018
Nr.3461

PERSONAGES

(13 à 15 spelers)

GRYSELDA, zwartharige geklede jonge dame die het moeilijk heeft :
 HOPE, vriendin van Gryselda :
 FEDE, na een coup de foudre smoorverliefd op Gryselda :
 AIDEN, vriend van Fede :
 JORT, vriend van Fede :
 OBER, personeel van café met terras :
 JEMILLA,
 NISA, medestudenten – vreselijke pestkoppen
 LOÏSE, medestudent
 VERPLEEGSTER (Alinda-Lin) :
 AGENT DEVINK,
 AGENT DONCKERS, politieagenten van de plaatselijke politie
 RAMIRO, Chileense uitwisselingstudent van de Universidad de La Frontera in
 Temuco, Chili :
 SPREKER 1,
 SPREKER 2, kunnen gespeeld worden door de agenten

DECOR

donker decor (zwarte doeken?) met zetstukken en projectiemogelijkheid

KORTE INHOUD

Gryselda is een knappe jonge vrouw. Ze is anders en heeft niet echt een goede relatie met haar omgeving. Haar immer zwarte, soms morbide kleding maakt haar vreemd en mysterieus en dat is nu juist wat Fede zo aantrekkelijk in haar vindt. Alles loopt niet zoals Fede het wil er zijn nog andere wrede feiten die het verhaal een andere wending zullen geven. Het einde komt nogal abrupt. Zal de horizon ooit weer kleur krijgen?

OPENINGSMUZIEK : Niels & Wiels – Skwon Meiske

TAFEREEL 1

(Gryselda zit op een bank in het park te genieten van de zon – geluid van fluitende vogels – Fede komt op)

FEDE : Mag ik naast jou komen zitten, jongedame?

GRYSELDA : De bank is niet van mij. Doe maar.

(even blijft het stil)

FEDE : Ben je altijd zo stil?

GRYSELDA : *(nukkig)* Al wat ik zeg is toch verkeerd.

FEDE : Sorry, het was niet de bedoeling om je te irriteren.

GRYSELDA : Je stoort niet.

FEDE : Als je niet wilt praten, hoeft het niet. Ik dacht gewoon, misschien kunnen we terwijl we hier zitten...

GRYSELDA : Dat knappe ding versieren.

FEDE : *(bekijkt haar)* Dat is niet nodig. Je bent zo mooi genoeg en bovendien lijkt je niet op een kerstboom die versierd moet worden.

GRYSELDA : Alle jongens willen dat.

FEDE : Alle jongens?

GRYSELDA : Oké, wijsneus. Bijna alle jongens.

FEDE : Dat zit waarschijnlijk in onze genen. De drang om ons voort te planten.

GRYSELDA : Is dat de enige drijfveer?

FEDE : Mensen die van elkaar houden, vinden het fijn om te knuffelen en met elkaar te vrijen. Ze gaan dan naar bed en van het ene komt het andere.

GRYSELDA : Ik hoef geen wenende baby's. Daar ben ik te jong voor.

FEDE : Oh, maar het moet niet per se deze namiddag. Ik mis ook nog wat ervaring in deze materie, ziet u.

GRYSELDA : Ervaring?

FEDE : Dat zei ik. Zonder een knap meisje is het alleen maar behelpen.

GRYSELDA : Viezerik! Denk je dat ik zomaar te bespringen ben door de eerste de beste?

Dan ben je aan een verkeerd adres. Adieu! (*gaat helemaal aan andere kant van de bank zitten*)

FEDE : Heel verstandig van jou. Bezin voor je begint.

GRYSELDA : Hou je kop. Aan je tong zal het niet mankeren.

FEDE : ‘Die’ is inderdaad in een topconditie. Mijn moeder zegt dat ik teveel ratel en te weinig nadenk.

GRYSELDA : Ik geef ze geen ongelijk. Kabouter Kwebbel is nog een groentje tegen jou.

(*het blijft even stil*)

FEDE : Stilte is zo doods. Net een gat in het geluid.

GRYSELDA : Ik heb geen probleem met lange stiltes. Stilte is de inspiratiebron voor mijn denken, spreken en handelen.

FEDE : Ik heb het begrepen. Geniet rustig verder van je stilte. (*staat recht en wil doorgaan*)

GRYSELDA : Je hoeft daarvoor niet door te gaan. Heb je niets bij om te lezen of kun je geen spelletjes spelen op je gsm of tablet, met gedempt geluid?

FEDE : Ik haat spelletjes spelen. Puur tijdverlies. Je zal van mij geen last meer hebben. Gegroet Prinses van de Stilte, kruip maar terug in je eigen doodse wereldje. (*gaat af*)

GRYSELDA : Wat heeft die gast? Ben ik abnormaal omdat ik niet hou van al dat getater? Ik heb behoefte aan rust en dat heeft zijn reden, niemand heeft daar zaken mee.

SPREKER 1 : Soms doet het leven pijn

gisteren zat ze nog volop in de drukte,

een erg pijnlijke drukte

vandaag grijpt leegte om haar heen

zij die ze zo lief had

is heen gegaan. Totaal onverwacht

zonder iets te zeggen

zonder één afscheidszoen
 haar hemel tekent dreigende donkere regenwolken
 die zo over haar hoofd worden leeg gegoten.
 Woordloos blijft ze staren
 van sommige dingen kruip je in elkaar
 een tranenmeer van groot verdriet
 geen plaats voor blije dromen meer
 de wereld, haar wereld is veranderd
 dromen en werkelijk leven apart
 de werkelijkheid heeft haar
 voor een stuk verwoest
 de wederopbouw zal offers vragen.

TAFEREEL 2

(Fede en Aiden staan vooraan in een spot te praten)

FEDE : 't Is een bijouke,* gast. Een heel knap ding.

AIDEN : Vertel op man, je maakt me razend nieuwsgierig.

FEDE : Ze heeft ravenzwart haar en een huid als van een hertje. Haar lippen zijn sensueel
 roze als exotische orchideeën en ze heeft iets magisch.

AIDEN : Toe maar, je bent toch niet vergeten een selfie met haar te nemen?

FEDE : Oeps, niet aan gedacht.

AIDEN : Durfde je niet of heeft 'Ravenzwart' je hoofd op hol gebracht?

FEDE : Toen ik naast haar zat, voelde ik een tinteling van opwinding door heel mijn
 lichaam.

AIDEN : O jee, dat vraagt om problemen.

FEDE : Ze is geen grote prater.

AIDEN : "Vrouwen die weinig praten, zijn een zegen," zegt mijn pa.

FEDE : Mooie meisjes zijn populair, daar hangen meestal wel vreemde kapers rond. Als
 ik in haar ogen kijk, ben ik totaal de kluts kwijt.

AIDEN : En waar is je knappe nimf nu?

FEDE : Ik veronderstel dat ze nog naar school gaat, de unief of iets dergelijks.

AIDEN : Zie je haar nog? Je hebt toch haar telefoonnummer genoteerd?

FEDE : (*schudt nee*) Ik ben niet goed in die dingen.

AIDEN : Dat is pech. Had gewoon gezegd, “Niemand is mooier dan jij. Ik wil met jou mijn leven delen en altijd voor je zorgen.”

FEDE : Ben je gek? Ik ken haar nauwelijks. Ik weet zelfs niet hoe ze heet.

AIDEN : Je weet niet hoe ze heet? Sukkel! Durvers hebben de halve wereld ...

FEDE : En schijters blijven achter met lege handen.

AIDEN : Je bent een watje, Fede.

FEDE : Hoeveel kans heb ik denk je om haar te krijgen?

AIDEN : Vijftig procent. Ofwel schiet de gouden pijl van Cupido raak of anders zit je minstens drie weken met een blauw gezwollen oog en een gebroken hart.

FEDE : Niet hoopvol zo te horen.

AIDEN : Ik zal Aphrodite, de godin van de liefde, bidden om haar in vuur en vlam te zetten.

FEDE : En jij denkt dat Aphrodite je gebeden zal verhoren?

AIDEN : Als je liefde wilt krijgen, zal je ook liefde moeten geven. Zonder wederzijds vertrouwen wordt het niets, nada, noppes.

FEDE : Haar schoonheid heeft me gek gemaakt. Er gaat geen minuut voorbij of ik moet aan haar denken.

AIDEN : Je hebt je niet eens voorgesteld en kent niet eens haar naam. Man, je bent een klojo.

FEDE : Wanneer ben je een klojo? Leg me dat eens uit? Met mijn carrière is alles oké. Alleen bij de vrouwen maak ik er een potje van.

AIDEN : Er is nog veel werk aan jou.

FEDE : Ik red me zo ook wel.

AIDEN : Doe wat je niet laten kunt. Als je haar wil versieren, zal je een andere strategie moeten kiezen.

FEDE : Ik ben nogal een onzeker type.

AIDEN : Bullshit, stop die verlegenheid in je achterzak. Meisjes zijn ook onzeker. Je moet jezelf in de markt gooien.

FEDE : Misschien kan ik mezelf in solden zetten.

AIDEN : Heb je al een goeie slogan?

FEDE : ‘Een beetje van mezelf, een beetje van jou, samen wij blij.’

AIDEN : Niet slecht.

FEDE : Of ‘ik wil een stuk van jou zijn.’

AIDEN : Ja ja, ‘liefde is altijd een beetje vrijen.’

FEDE : ‘Kom bij mij wonen en krijg de zoetste dromen.’

AIDEN : Oké, genoeg theorie, nu over naar de praktijk.

(licht verzwakt – volgsport op dansers – gelijktijdig projectie van originele liefdeskiekjes van een koppeltje)

CHOREOGRAFIE : liefdesdans – rumba, de dans van de haan en de hen.

TAFEREEL 3

(Hope en Gryselda komen op en gaan op een terrasje iets drinken)

HOPE : Gryselda, je moet dringend iets aan jezelf doen. Je ziet er echt niet uit.

GRYSELDA : Wat is er mis met mij?

HOPE : Je loopt altijd in het zwart gekleed en je lijkt helemaal niet gelukkig.

GRYSELDA : Dat ben ik ook niet. Ik ga dood.

HOPE : Onzin, zo snel ga je niet dood. Het is niet omdat je mama gestorven is dat ook jij dood moet gaan.

GRYSELDA : Ze had wel ‘een dodelijke zenuw-spierziekte!’

HOPE : Ja en dan?

GRYSELDA : Er is vijftig procent kans dat ik haar ziekte ook ontwikkel.

OBER : *(komt op)* Kan ik de dames verder helpen?

HOPE : Voor mij een cola.

GRYSELDA : Voor mij een water, bruis.

OBER : Komt eraan, dames. *(af)*

HOPE : Men zoekt elke dag naar middelen om ziektes te genezen. Je hoeft niet te doemdenken.

GRYSELDA : Mama heeft fysiotherapie, logopedie gevolgd en tal van medicamenten geslikt. Toch is ze dood gegaan.

HOPE : Ze is nog even thuis geweest, dacht ik?

GRYSELDA : Ja, een korte opflakking. Ik dacht dat het goed zou komen, maar dan werd het plots weer erger. Ze heeft gehuild om te mogen sterven. Er bestaan geen wondermiddelen.

HOPE : Geef jezelf tenminste een kans. Jij moet verder met je leven.

GRYSELDA : Mijn geest kan geen rust vinden. Het is alsof ik naar haar toe moet. Dat ik ook al ziek ben.

HOPE : Onzin! Volgens mij is het psychisch. Je zou best in therapie gaan.

OBER : *(komt op met het gevraagde)* Een bruiswater en een cola.

(Hope betaald – ober af)

GRYSELDA : Mijn mama was altijd heel aanwezig in mijn leven. We hadden onze eigen rituelen en konden er samen van genieten.

HOPE : Misschien kunnen ‘wij’ samen ook iets doen? Dat verzet je zinnen.

GRYSELDA : Ik weet het niet. Er is niets dat me nog interesseert.

HOPE : Weet je wat? We gaan zaterdag samen uit. Iets drinken, een dansje doen en de rest zien we wel.

GRYSELDA : Ik weet niet of ik daar klaar voor ben.

HOPE : Geen gezeur, Selda. Om negen uur sta ik bij jou aan de deur. En doe eens een pittig kleedje of rokje aan.

GRYSELDA : Zwart staat me goed. Dat oogt slanker en kleed volwassen. Ik hoef nu geen poppig pastelkleurig rokje met bloemetjes.

HOPE : Je hoeft echt niet slanker te ogen. Je bent al genoeg vermagerd. Al dat verdriet heeft je geen goed gedaan.

GRYSELDA : Zwart heeft niets met mode te maken. Het is de meest tijdloze ‘kleur’ die je je maar kan bedenken.

HOPE : Tot zaterdag, zie dat je klaar bent. *(gaat af)*

GRYSELDA : *(zucht)* Oké dan maar. Tot zaterdag. *(zit sip te denken)*

FEDE : *(op)* Hé, jij weer. Ben je gaan shoppen?

GRYSELDA : Nee, waarom zou ik? Ik heb niets nodig.

FEDE : Wil je nog iets drinken?

GRYSELDA : Ik weet het niet. Dan maar een gin tonic.

FEDE : Zeker met veel citroen. Nog altijd zo slecht gezind?

GRYSELDA : *(haalt de schouders op)* Waarom zou ik blij moeten zijn?

FEDE : Omdat de zon schijnt verdorie. Ober!

(ober komt op)

Een pils en een gin tonic graag.

OBER : Komt eraan, jongeman. *(af)*

GRYSELDA : In mijn hart regent het.

FEDE : Oh My God, wat ben jij een zwartgallig denkertje.

GRYSELDA : Je weet niet eens wat er in me omgaat.

FEDE : Vertel het dan. Wat is er met je hart gebeurd?

GRYSELDA : Dat is mijn probleem.

FEDE : Ik wil je vriend zijn en heet Fede.

GRYSELDA : Rare naam.

(ober brengt het gevraagde en legt de rekening op tafel)

FEDE : Fede of Fedde komt van het oud-Friese woord 'Fretho', dat vrede en bescherming betekent. En hoe heet jij?

GRYSELDA : Ik heet Gryselda, van origine een Duitse naam dat grijs of grauwe strijd betekent.

FEDE : Gezondheid. *(heft het glas)*

GRYSELDA : Santé. Ben je niet bang dat ze gaan roddelen dat je met een heks op stap bent?

FEDE : Een heks?

GRYSELDA : Een jongedame in donkere, morbide kleding.

FEDE : Oh, je sluipt 's nachts rond op eenzame plaatsen zoals kerkhoven of ruïnes?

GRYSELDA : Niet dat ik weet.

FEDE : Dan vlieg je bij volle maan op je heksenbezem naar de heksenbijeenkomst.

GRYSELDA : Nee, voorlopig hou ik het bij zwarte kleding.

FEDE : Een tikkeltje Gothic? Zwarte kleding heeft iets magisch vooral met doorschijnende tulle.

GRYSELDA : Mijn moeder is onlangs gestorven. Ze leed aan een zeldzame ziekte waardoor ze haar krachten verloor en verlamming optrad. ALS.

FEDE : Sorry, dat wist ik niet. Mijn innige deelneming.

GRYSELDA : Het ging allemaal zo snel. Ze was ziek.

FEDE : Een geliefd persoon afgeven, zeker je moeder, doet altijd pijn.

GRYSELDA : De dood is zo onherroepelijk. *(weent)*

FEDE : Geloof me, Gryselda, *(neemt haar hand)* je mama is niet echt weg, ze hangt nog om je heen om je te helpen. Ze zal altijd van je blijven houden.

(Aiden passeert hen en groet)

AIDEN : Joehoe, Fede! Tof gezelschap. *(af)*

FEDE : Aiden, een vriend van mij.

GRYSELDA : *(herpakt zich)* Heb je veel vrienden?

FEDE : Niet echt veel, twee vrienden die ik vertrouw. Aiden en Jort. Die lachen me niet uit als ik iets verkeerd doe.

GRYSELDA : Ik heb geen echte vrienden. De meesten vinden me een raar sujet of een zwarte slet.

FEDE : Ik vind het tof om je te leren kennen.

GRYSELDA : Stel je er maar niets bij voor. Ik heb geen goede reputatie.

FEDE : Als mannenverslindster?

GRYSELDA : Zeker niet. Mannen zijn.... Laat maar. Ik wil je dag niet verzuren.

FEDE : Hebben mannen je pijn gedaan?

GRYSELDA : Heel veel pijn. Sorry, ik moet gaan.

FEDE : Maar Gryselda.... doet die plots raar, zeg. Ik wil haar begrijpen, maar ik krijg niet eens de kans. Ravenzwart, mijn vogeltje, waarom vlieg je zo snel op? Ik wou zo graag bij jou zijn. We praten en drinken, er is niets aan de hand en plots gaat ze er vandoor. Houdt ze me aan het lijntje of speelt ze een spel met mij?

Ben ik te naïef? Kop op, Fede. Je zult geduld moeten oefenen. Ik zal het haar duidelijk vragen wat ze van mij verwacht. Als ze van me houdt, maakt ze wel tijd voor mij. Anders.... Laten we daar maar niet aan denken. Ik ben gek van haar.

TAFEREEL 4

(rechts komen de jongens samen in de spot)

AIDEN : Wel, wel, was dat je laatste verovering, Casanova? Hoe is haar naam? Drusilla, Morwenna, Nyx of Raven? Je wordt van minder depri.

FEDE : Ze is anders lief en knap.

AIDEN : Donkerder kan niet.

JORT : *(op)* Wat hoor ik? Heeft Fede een date?

AIDEN : Jep, hij kreeg net vliegles van een heks op haar bezem.

FEDE : Als je haar leert kennen zal je merken dat ze hartstikke lief is.

AIDEN : Ik vind haar eng. Net een grote vleermuis.

JORT : Te veel is te veel. Het leven kan wat kleur verdragen.

FEDE : Hou je kop, pestkoppen. Ik wil met haar verdwalen in het donkere bos van haar drijven.

JORT : O jee, onze vriend heeft het goed zitten. Cupido zijn pijl heeft doel getroffen.

SPREKER 2 : Ze heeft hem betoverd
 en woekert in het woud van zijn denken.
 Zelfs de nacht biedt geen rust.
 Haar zoete ogen hebben hem gek gemaakt.
 Hoe kan hij rust vinden
 als zij steeds verschijnt in zijn denken?

FEDE : Ik vond dat we goed bij elkaar pasten. Ik zag haar wel zitten en ging er meteen voor. Maar...

AIDEN : Het loopt niet zoals je wil?

FEDE : Ze toont weinig zin voor initiatief en laat maar betijen. Ik wil warmte. Haar knuffelen en strelen.

JORT : Misschien loop je te snel van stapel?

AIDEN : Ze wil je eerst beter leren kennen.

FEDE : We kunnen goed met elkaar praten, maar ik verwacht meer participatie en wat peper van haar kant.

JORT : Het is een echte koele. Cool woman! Ze heeft tijd nodig om na te denken.

AIDEN : Ze laat zich niet zomaar vangen.

FEDE : Qua relaties heb ik nog niet veel meegemaakt.

JORT : Er is nog veel werk aan de winkel. Een goede basis voor een blijvende relatie vraagt tijd.

FEDE : Waarom is 'elkaar' graag zien zo moeilijk?

AIDEN : Kop op kerel, we gaan iets drinken. Tijd dat je jouw hoofd eens vrij maakt.

(de drie gaan af)

SPREKER 2 : Hij verdrinkt zijn verdriet in de taverne.

Zonder haar kwijnt hij weg.

Hou op met je grillen

laat hem jouw omhelzen.

Breek zijn hart niet stuk.

Een zoet kusje doet wonderen.

Gebruik hem niet als speelbal,

hij is stapelgek op jou.

Al die onzekerheid maakt hem gek

(Fede, Aiden en Jort komen op. Fede hangt tussen Aiden en Jort in)

FEDE : *(met dronkenmanspraat)* Gryselda is mijn prinses, mijn allerliefste popje. Ik zet een gouden kroontje op haar hoofd als ik met haar vrij. Helemaal in haar blootje met alleen een kroontje op je hoofd.

JORT : Zo is het wel genoeg. Nu gaan we eerst wat slapen.